

மலலைக்கொடி

கிழமை வெளியீடு :- சான்றாண்மை இதழ்.

ஆசிரியர் : இளவழகனார்.

கிளை-4

குருகுலம், மாம்பாக்கம்; கா, மாசி;

22—2—52.

தளிர்-21

குருகுலத்தின் குறிக்கோள் :

பொதுமறை விளக்கம்—திருவள்ளுவர் தெரிவிப்பது

உலகும் ஒழுக்கமும்

மழையின் உதவியின்றி இயல்பாகவே வளமுடன் திகழும் பகுதி உலகில் எங்கும் இல்லை. உலக நிலை தாமதம் திகழ்வதற்குக் காலமழை முதன்மை என்பதும், மழையின்றி ஆட்சியாளர் மேற்கொள்ளும் எவ்வகையான முயற்சிகளும் கருதிய பயன் தரவியலா என்பதும் சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக நாம் கண்டறிந்த செயலாகும். மழைநீர் புரப்பது தவிர்ந்தால், உலகும் உலகில் வாழ் உயிர்களும் பாழ்பட்டொழியும் என்பதும் உணர்கிறோம்.

உலகில் வாழும் மக்கள் ஒழுக்கமுடன் வாழவேண்டும்; பாவமும் பழியுமற்றதொரு நல்ல நெறியில் மக்கள் வாழ்க்கை செல்லவேண்டும். மனப்போன நெறியில் விலங்குகள்போல் கருத்தின்றி வாழ்தல் சரியன்று. இஃது எங்ஙனம் அமையும்? வாழ்க்கைத் தேவைகள் வளமாகப் பொருந்திய இடங்களிற்றான் ஒழுக்கம் பிறந்து வளரும். ஒழுக்க நெறியிற் செல்வதற்கு வறுமை முதலிய தொல்லைகள் பெருந்தடை. சட்டகிட்டங்களாலும் கட்டுக் காவல்களாலும் நாட்டில் ஒழுக்கத்தை நிலைபெறச் செய்யச் சிறிதும் இயலாது. நாட்டுவளம் நன்கமைந்தால் எவ்வகைச் சட்டகிட்டமுமின்றி நல்லொழுக்கம் தானாகவே செழிக்கும். மக்கள் வாழ்க்கை மலரும். மகிழ்ச்சி நாட்டில் நிலவும். இத்தகு நிலை உண்டாதற்கு மழை முதன்மையானது. ஆகவே, உலகம் செம்மையாக அமையவும் மக்கள் ஒழுக்கம் சிறக்கவும், மழையே முதற்காரணம் என்பதனை இத்திருச் செய்யுள் நுவல்கின்றது.

நீரின்[று] அமையா[து] உல[கு]
எனின் யார்யார்க்கும்
வானின் [று] அமையா [து]
ஒழுக்கு

உலகு நீர்இன்று அமையாது எனின்—உலகம் (மழை) நீர் இல்லாமல் அமையாதாயின், யார்யார்க்கும்—எத்திறத்தார்க்கும், வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு—மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாது.

இன்று—இன்றி; இல்லாமல். 'அன்றி இன்றியென் வினையெஞ்சிகரம் தொடர்பினுள் உகரமாய்வால் இயல்பே'—நன்னூல். வான், உலகம் என்பன ஆகுபெயர்கள்; முறையே மழையையும் மக்களையும் காட்டுகின்றன.

நாட்டில் மழைபெய்து வளம் மிகுந்தால், மக்கள் வாழ்க்கையில் மொழி, கலை, தொழில், அருள், பணி என்பன மலரும். இத்திறங்களில் ஈடுபட்ட மக்கள் உள்ளத்தில் தியொழுக்கம் புகுதற்கியலாது. தியொழுக்கம் எழாதவாறு காக்கப் பலதுறைகள் கையாளப்படினும் அவையாவும் மழையில்வழி ஆக்கம் பெறுமாறில்லை என்பது இதனால் பெறப்பட்டது.

“முல்லைக் கொடி”

(சேந்தமிழ்க் கிழமை வேளியீடு)

4-ம் ஆண்டுக் கையொப்பம்
(5-10-51 முதல்)

உள் நாடு	ரூ. 4 0 0
வேளி நாடு	ரூ. 6 0 0
தனித் தாள்	0 1 0

விற்பனையாளர்கள், தேவைக்கு முன்பணத்துடன் எழுதுக.

முகவரி :—

குருகுலம், மாம்பாக்கம்,
மதுராந்தகம் P. O.
(தென் இந்தியா)

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா.”
—புறநானூறு.

கிளை	கா, மாசி,	தளிர்
4	22-2-52 வெள்ளி	20

தமிழர் முயற்சி

கலை :—

சென்ற கிழமையில் மொழித் துறையில் தமிழர் முயற்சிகள் எப்படி இருக்கின்றன, இருக்க வேண்டும் என்று சிந்தி பார்த்தோம். இப்போது கலைத்துறை பற்றிச் சற்றுப் பார்ப்போம்.

பண்டைத் தமிழர்கள் ஓவியம், கவிதை, இசை, நாடகம், சிற்பம், கணிதம், கோளநூல், மருத்துவம் முதலிய கலைகளில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஒப்பற்ற நிலையை அடைந்திருந்தனர் என்பது பண்டைய நூல்களிலும், பொருள்களிலும், இடங்களிலும் அழிந்தன போக எஞ்சியுள்ள சிலவற்றினாலேயே நன்றாக அறியமுடிகின்றது. சிலப்

பதிகாரம் சிந்தாமணி போன்ற காவியங்கள் இன்று தோன்றுகிற நிலையில் தமிழ்நாடு இருக்கிறதா? வேறு நாடுகளிலும்தான் அத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கின்றனவா? இப்படிச் சொல்வதால் பிற மொழிகளில் சிறந்த காவியங்களே இல்லை என்று சொல்வதாக எண்ணக் கூடாது. தரம் பார்க்கிற போது உண்மையை ஒப்புக் கொள்வதானால் பண்டைத் தமிழ்க் காவியங்களின் கருத்து அழகும், ஆழமும், முடிபுகளும் வேறு எந்த மொழிக்காவியங்களிலும் இன்னும் அமையவில்லை என்றே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியர் மறைமலை அடிகளின் ‘சாகுந்தல’ நாடக ஆராய்ச்சி இவ்வண்மையை ஓரளவு நன்கு கடுத்துக் காட்டுகின்றது. கவிதையிலும் தமிழர்கள் மிகப் பழைய காலத்திலேயே உச்ச நிலையை அடைந்துவிட்டனர். ஓவியம் முதலிய மற்றக் கலைகளில் இன்று மிகுந்த முன்னேற்றம் இருப்பதாகக் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் பாவுதல் மிகுதியாக இருப்பதுபோலக் காணப்படுகிறதே ஒழிய, நெடிது நிலைக்கத்தக்க போக்கில் அவைகள் இருப்பதாய்ப்புலப்படவில்லை.

இன்று, நம் நாட்டில் வழங்கும் இசை, தமிழர் கண்ட இசையே ஆயினும், கருநாடக இசை என்ற பெயரால் அது வழங்குகிறது. பண்கள் பலவும், இராகங்கள் என்ற பெயரால், தேவார காலத்தப் பெற்றிருந்த நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களை இழந்து புகிய வேற்று மொழிப் பெயர்களிலேயே வழங்குகிறது. பண்டைத் தமிழிசை நூல்களும், நாடக நூல்களும் அறவே அழிந்து போய்விட்டன. இடைக்காலத்

தமிழரின் நிலையும் போற்றுகலும் அப்படி இருந்திருக்கிறது.

தமிழ் மருத்துவமாகிய சித்த மருத்துவம் இன்று கேட்பாரற்றுத் தன் இறுதி மூச்சோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் சிறப்பும் பயனும் பற்றி நண்டு விரிக்கின் பெருகும். நமது நாட்டு அரசாங்கமே அதன் வளர்ச்சிக்குத் தக்க ஆதரவு செய்ய முன்வரவில்லை. காரணம் அதன் நிலையை நன்கு அறியாததே.

இன்று உலகமுழுவதும் பெரு வழக்காக இருக்கும் 1, 2, 3, என்றுள்ள எண் வடிவங்களே தமிழ் எண்களினின்று வந்தவை தாம் என்று சொல்லப்பெறுகின்றன; என்றாலும், தமிழ்க் கணித முறைகளும் முந்திரை அரைக்காணி காணி முதலிய வழக்குகளும், பிறவுர் அறவே அழிந்து விட்டன.

ஓவியத் துறைகளில் தஞ்சைக் கோயில், சிற்றன்னவாசல் முதலிய இடங்களில் உள்ள அழகிய வண்ண முறைகளும், சிற்பத்துக்குப் பண்டைக் காலம் போன்ற ஆதரவும் பிறவும் இன்று இருக்கிறனவா?

அறுபத்து நான்கு கலைகள் என்ற வழக்கு இருக்கிறதே. அந்தமாதிரி வழக்கேனும் மற்ற நாடுகளில் உண்டா? என்று அறிந்த அதற்கேற்ற செயல்களில் தமிழர்கள் இறங்குவார்களாக!

இன்று நம் பழைய கலைகளைப் புதுக்கிக் கொள்ளத் தமிழிசைச் சங்கத்தின் இசை முயற்சி ஒன்றைத் தவிர வேறு ஏதேனும் நடக்கின்றதா?

வேற்று நாடுகளில் உள்ள பல புதிய பழைய கலைகளை விளக்கும் நூல்களை நம் மொழியில் ஆக்கிக் கொள்ளும் முயற்சி செம்மையாக நடை பெறுகின்றனவா? பல கலைகளையும் தாய் மொழியில் செம்மையாக ஆக்கிக் கொண்டால் அல்லாமல் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அவற்றை உணர்ந்து பயன் கொள்ள முடியுமா?

தாய் மொழிதானே வாழ்க்கையின் உயிர். அதனோடு ஒட்டாத கலைகள் எப்படி வாழ்க்கையோடு ஒட்டும்? “பிற நாட்டு நல்லநூல் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும். திறமான புலமை அகிலே தெரிய வேண்டும். வெளி நாட்டோரும் வணங்கும்படி அதைச் செய்ய வேண்டும்” என்று புதுமைக் கவிஞர் பாரதியார் காட்டிய பாதையை விட்டுப் பிற மொழிக் கலைச்சொற்களை அப்படியே தமிழில் வழங்க வேண்டும் என்றும், அதுதான் மொழி வளர்ச்சி என்றும் நம்புவது சரியாகுமா? தமிழர் கலை முயற்சிகள் தாய் மொழியோடு ஒட்டிச் செல்ல வேண்டும்; இன்னும் எவ்வளவோ பெருக வேண்டும். தமிழ், ஆட்சி மொழியானால்தான் இந் நிலை தோன்றும்.

—ஆடலாசு.

பொதுமையின் இன்பம்

2

“நலங்களிளி”

(15-2-52—ன் தொடர்ச்சி)

முயற்சியின் ஆரம்பம் எது எனப் பது முன்னர்க் காட்டப் பெற்றது. பண்டம் சரிவரக் கிடைக்காத நிலையில் தனக்குக் கிடைத்தவற்றை எல்லாம் தனக்கெனச் சேமித்து வைத்தான் ஒருவன். ஒருவனின் ஒரு நாளை தேவையாக அது இராது. பலரின் பல நாளை தேவையாகவே அது இருத்தல் வேண்டும். அந்தப் பலர், தம் பல நாளை தேவையை, இதன் (இந்த மற்றைய ஒருவரின் அமித சேகரிப்பின்) மூலமாக இழக்கின்றனர். இது பங்கீட்டு முறை இன்மையைக் குறிக்கின்றது. இந்த நிலை, பலர் வருந்த ஒருவன் சுகப்படுத்தல், பலர் தன்புற ஒருவன் இன்புறல், பலர் அழித்தான் ஒருவன் கொள்ளுதல். இதன் பலன் அந்த ஒருவனும் அழி அழி மாற்றான் ஒருவன் அதை அபகரித்தல் தான். மார்க்ஸ் சொல்வதற்கு முன்னமே திருவள்ளுவர் கூறினார் இதை.

“அழக்கொண்ட வெல்லாம்
அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லலை—
குறள், 659.

நிற்க, அந்தச் சேமித்தலையே, சேகரித்தவன், கிடைக்காதவர் கட்டுக்கல்லாம் பகிர்ந்து கொடுக்கிறுப்பானாகில், அவன் கொண்ட முறைப்படியே முயன்று பெற மற்றும் பலர் கூட்டமாகச் சென்றிருக்கலாம். கூட்டு முயற்சியைக் கைக்கொள்ளலாம். கூடிப் பகிர்ந்துண்டு இன்புற

லாம். இந்த முயற்சியில் இல்லாமை இல்லா தோடுகிறது; அழிக் கொள்வதும் இல்லை; அழிப்போவதும் கிடையாது இவ்விடமிருந்து. மாறாக இன்பம் உண்டு. எத்தகைய இன்பம்? மேலான இன்பம்.

“தம்மில் இருந்து தமதுபாத்
துண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு” —
குறள் 1107.

அரிவையின் முயக்கம், இருவருக்கும், தலைவனுக்கு மட்டுமன்று, அரிவைக்கும் ஒப்பற்ற இன்பம் நல்குகின்ற தன்மையை உள்ளடக்கி உள்ளதால், பொதுவான சமநிலை இன்பம் ஆகின்றது. அது போலவே தம் இல்லிவிருந்து தமது உடைமையைப் பகுத்து உண்ணுங் காலத்தில் உண்பவர்கட்கு, மட்டுமல்லாபவர்கட்கும் இன்பம் பூரிக்கின்றது. இந்த இன்பம் அந்த இன்பத்துக்கு நேர் என்று குறிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

எனவே, தனி உடைமை பொது உடைமையாகும் பொது இன்பமும் பொதுவாகின்றது; சமநிலை எய்துகிறது. அந்தப் பொதுவான சமநிலை இன்பம் எத்தகைத்து எனில், இவ்வறத்தில் மனிதன் உயர்ந்தது என்று கருதும் இன்பத்துக்கு நிகரானது என்பது. மார்க்ஸ் சிந்தார்த்தப்படி யன்று; வள்ளுவர் வகுத்த முறையின்படி.

சிலப்பதிகாரம்

18. கோவலன் குண நலம்

‘முத்துசாமி’

மதுரை மிகப் பழமையான நகரம். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய நகரமாய் விளங்கும் சென்னை, சென்ற ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் வளர்ந்து இன்றைய நிலையை அடைந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர் மதுரையை ‘முதுர்’ என்றும் ‘மாநகர்’ என்றுங் கூறுவதால் அக் காலத்திலேயே அது பழமையாகவும் பெரிய நகரமாகவும் இருந்தது என்று தெரிகிறது. அன்று முதல் இன்றுவரை மதுரை பெரிய நகரமாகவே இருந்து வருகிறது. கண்ணகி அந் நகரை எரித்ததால் நகரம் முழுவதும் அழிந்து பின்னர்த் தானே மறுபடியும் தோன்றி யிருக்க வேண்டுமெனின் அற்றன்று. கண்ணகி மதுரையை முழுவதும் எரித்து அழித்து விடவில்லை. இன்னின்ன எரியுண்டன என்பதைப் பின்னர்க் கரண்போம். ஆகவே, அன்று முதல் இன்றளவும் பெரிய நகரமாய் அழியாச் சிறப்போடு விளங்கி வருகிறது மதுரை. ஆங்குள்ள மக்களைப் “பதியெழு வறியாப் பண்புடையவர்” என்கின்றனர் ஆசிரியர். தம் ஊரில் வளங் குன்றியவழியன்றோ வேற்றார் பெயர்வர்? பதியெழு வறியாப் பண்புடைய மக்களை உடைமையின், மேலும் அந் நகர்க்குச் சிறப்பாம். காவிரிப் பூம் பட்டினமும் “பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய பொதுவறு சிறப்பு” உடையதெ

னிணும் அந் நகரின் சிறப்பு நெடுநாள் நீடித்திருக்க வில்லை.

அத்தகு சிறப்போடு விளங்கிய பாண்டியர் தலைநகராகிய மதுரையைக் கண்டு திரும்பிய கோவலன் கவுந்தியடிகளிடம் பாண்டிய மன்னரின் செங்கோற் சிறப்பையும் குடையின் தண்மையையும் வேலின் வெற்றியையும் கூறிக்கொண்டிருக்கும் போது, தலைச் செங்கானம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த, நான்கு வேதங்களையும் முற்ற உணர்ந்த அந்தணானாகிய மாடலன் என்போன் அவன் வந்தனன். வந்த மறையவன் சேவடிகளைக் கோவலன் வணங்கினான்.

அவ் வந்தணன் கோவலனை நோக்கிச் சில சொல்லலுற்றான். அவன் சொன்னவைகளிலிருந்து கோவலன் குணநல மேம்பாட்டினை அறியலாம்.

முன்னர், இழித்துப் பேசிய பாததைப் பெண்ணையும் அவள் காதலனையும் நரியாகுமாறு சபித்தபோது “நெறியின் நீங்கியோர் நீரல கூறினும் அறியாமை பென்றறியல் வேண்டும்” என்று சாபவிடை தர வேண்டிக்கொண்டதினிருந்து அவன் பிறர்மாட்டிர்க்கங் கொள்ளும் அருளுள்ளம் படைத்தவன் என்று கண்டோம்.

மேலும் அவன் பெருமை விளங்குமாறு ஆசிரியர் மாடலன் கூற்றாகச் சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுகிறார். வாழ்விழந்த

ஒரு குடும்பத்தை அவன் வாழவைத்தான்; மதயானையினிடம் அகப்பட்ட ஒரு மறையவனைக் காப்பாற்றினன்; சதுக்கப் பூதத்திடம் மகன் அகப்பட்டுக் கொண்டமை யாற்றாது அவன் தாய் அறியது பொருமல் தன்னுயிரைக் கொடுத்துக் காப்பாற்ற முற்பட்டான். இங்ஙனம் மூன்று நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டி அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யவில்லையென்றும், இங்ஙனமிருக்கத் தன்னார் விட்டு வேற்றார் பெயர் நேர்ந்தது முன்னீத்தீவினைப் பயனல்தான் என்றும் விளக்குகிறார் ஆசிரியர்.

இந் நூலைப் படிப்பாரிற் சிலர் கண்ணகிதான் இக் காப்பியத்துக்குத் தலைவியாகும் பெற்றியுடையவள் என்றும் கோவலன் அவள் கணவன் என்ற காரணத்தால் காப்பியத் தலைவன் என்று கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்றும் எண்ணுகின்றனர். அற்றன்று. கோவலன் குணநலத்தாலும் காப்பியத் தலைவனும் பெற்றியுடையவன் என்பதை ஆசிரியர் கூறும் பின்வரும் நிகழ்ச்சிகளால் அறியலாம். ஆங்ஙனமாயின் கண்ணகி கோவலன் இவர்கள் பிரப்புக் கூறிய விடத்துக் (மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்) கண்ணகியை முற்கூறிப் பின்னர்க் கோவலனைப் பற்றிக் கூறியது என்னையோவெனின் இந் நூலிற் கண்ணகியின் கற்

Telegrams: "RAMBROS"
N. Ramu Bros;
 GENERAL HARDWARE
 MERCHANTS
 AVANASHI ROAD,
 COIMBATORE.